

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání

v Crete pro Saline okres, Neb., v Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapid, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tynall, S. D., pro stát South a North Dakota.

Předplatní:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilkou peněžní děje se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Oznamujeme-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů členůvstva ochotně uveřejníme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někomu osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

Je to až pathetické, jak někteří lidé staví na odív své kyselé obličejce.

My víme, že nejsme takoví chlapi, jako někde, ale snad Kleofáš Podšeffov dovolí nám být na světě.

Vtip, má-li být vtipem, může být britký a ostrý jako rapír, ale nikoli kostrbatý a ježatý jako štětina.

Jako jitřenka lepšého dne v česko-americké žurnalistice připadají nám ta moudrá a krásná slova naší milé kolegyně od jednoho sousedního časopisu.

Jako celek Čechové v Americe nejsou za jinými národnostmi, ale část našeho lidu žije vlastně ve středověku, s jeho fanatismem, s jeho nesnášenlivostí a inkvizicí.

Mezi Pavlem Skrouceným a p. Iskariotem panuje až dojemná shoda a příbuznost duší, až na to, že se někdy hádají, který z nich jest — člověkem šlechtetnějším!

Tedy zrovna tolik, jako těch mudrých od východu, jest prý těch "echt" českých "svobodomyšlných" časopisů v Americe — a opravdu jeden jest moudřejší než druhý!

To, co se čepuje ve Vesmíru a těch ostatních "pravověrných" časopisech, má na název svobodomyšlnosti as tolik spravedlivého nároku, jako mají ruské "černé sotně" na jméno "spolku pravých ruských lidí".

Obdrželi jsme důvěrné sdělení, že jednomu propagátoru v jeho finančních nesnázích přispěl na pomoc římsko-katolický arcibiskup v Chicagu za to, že zabil — ten propagátor — svobodomyšlné hnutí mezi Čechy americkými.

Ve vydavatelství jednoho sousedního časopisu zcela vážně se pomýšlí na změnu dosavadního osvědčeného názvu na nějaký jiný, lepší, za nového režimu případnější a přílehavější, a nejlépe prý se zamlouvá název "Legrační Novinky".

Předpověď jednoho bratra, že Z. Č. B. J. dosáhne počtu 50,000 členů, se zcela jistě splní, neboť každý musí si povinnouti, jak nesmírná členstva přibývá od posledního sjezdu, v němž právě bratrství takovým oslavním jasmem zazářilo.

Jeden propagátor hlásá svobodomyšlnému světu, že jeho ruce jsou "dosud právoplatné posvěceny," čemuž my nijak nehodláme odporovati a pouze uvádíme, že ruce středověkých inkvizitních katanů byly také "právoplatné posvěceny".

Nyní prý svobodomyšlný papeš — který jest zároveň doktorem chirurgie — na svých okružních cestách bude prohlížeti muzečky tvárné těch pravověrných "svobodomyšlných" časopisů, a když ohledal, že trochu narostly jim od posledního operace, provede se na nich operace nová.

Do česko-americké žurnalistiky zavedena bude zajímavá novota, jak se ze spolehlivého pramene dozvídáme. Ony tři "echt" svobodomyšlné časopisy budou v české redakční straně přinášeti apoštolské požehnání svobodomyšlného papeška.

Víme, že se o tom stále vedou spory, čeho vlastně jest jeden propagátor doktorem, a proto jednou provždy podáváme vyvážení, že jest chirurgem — jenž na mozekách svých oveček vykonává tu-též operaci, jako se dělá na jistém druhu drůbeže.

Kdybychom určité věděli, že je to zásluhou "Vesmíru," že "Pokrok" nabývá stále větší obliby a rozšíření, zvláště mezi svobodomyšlnými krajanými, poslali bychom nějaký slušnější příspěvek na jednu projektovanou faru, která ovšem jiné jméno ponese.

Čteme v jedné novinách, že "počet oněch svobodomyšlných časopisů, které drží konce provazu, klesl na tři." Inu, pokud ten konec drží, ať drží, ale kdyby na tom konci provazu visely, my bychom je z kolegiality uřízli, třeba že některé z nich velmi kruté se k nám kdysi zachovaly.

"Svrhli jsme jej s výše dvacetiletého novinářství — připravili jsme rodinu jeho o živobytí, pomohli jsme vyřadit jej z násta, na něž měl mravní i zákonitý nárok a které zastával svědomitě i schopně, tak nějak se chechtal neb mohl se chechtati česko-americký Torquemada, — tž, který nyní dovolával by se kolegialní účasti!"

Máme upřímné sympatie s p. Augustem Geringerem, jenž nyní na stará kolena asi sám neví, jaké vlastně noviny vydává. Pan Iskariot od Vesmíru už je dal na index a nyní Pavel Skroucený od téhož Vesmíru praví, že Svornost i Vesmír jsou listy stejné svobodomyšlné a že tedy není v tom nic zlého, když on píše pro ten i o-nen.

Jak se pamatují starší česko-američtí osadníci, také mezi Američany vyskytli se bývalí kněží, kteří si chtěli zavést výnosný "kšeft" cynickým vysmíváním se věcem, jež dříve v samém dlouhém dělá, avšak mezi Američany ne-táhl ten pohled — na někoho, jenž plival do studánky, z které dříve pil, a nebyl z toho žádný "byznys".

Onen bratříček Verpánek, z něhož pod dotekem jedné až "do sudu právoplatné posvěcených rukou" stal se v jistém sjezdu "schopný redaktor," jest patrně toho mínění, že jistý věstník slouží k tomu, aby se on v něm evi-čil v prypoštětých českých sklad- by, páhl kadidlo chvály pod no- sem svého "bossa" a dělal reklamu jednomu závodu.

Nikoli "laudamus," ale "peccavi" pravíme — zhršeli jsme, když jako tajného pořadatele jistého věstníku označili jsme toho nepravého živočiha. Jako polehčující okolnost však uvádíme, že jsme to učinili dle informace, kterou jsme pokládali za spolehlivou nade všecko pochybnost a pak některé věci v onom věstníku nesly takové povědomé známky jistých UŠ, že — well, jsme všichni lidé smrtelní a neomylným nejsme nikdo.

Jeden krajan v Chicagu, jenž má zálibu pro statistiku, vypočítal důchody svobodomyšlného papeška z Jeho orgánů, z tiskárny, z oddavek, z pobřhá a občasného řečování na \$6,399.98 za minulý herní rok a pak prý ještě příjdem pomazánky, které ovečky do far- ských kuchyní postlají. Tž kra- jan, jenž onu statistiku z Jeho orgánu sebral a sdělil nám ji, ku konci svého dopisu podotkl jak- si rozduřené: "On by už ten- dům měl dávno zaplacený, kdyby každý měsíc nenalokal do sebe to- lik přezádkého, že by to ani pes nepřepalal, kdyby se z toho udě- lala rybník." My to pouze otáka- jeme jako projev z kruhů členš- tva bez větší vlastní poznám- ky.

ČESKÝ DEN.

Ovšem že Český den na nebras-ské průmyslové výstavě neměl žádného mravního významu. To byla jenom okázalost, která stála pár desítek, a kdyby ten Český den nebyl býval pořádan, spolky najednou byly by si vzpomněly na školu a po pětkách na ni při- spávaly a bylo to velkou bláho- vostí od výboru, že šetřil a čá- sto své peníze utrácel, tak že sku- tečně několik desítek na ty české školy zbylo. Ovšem, že Český den na výstavě v Chicagu a na Za- mississippiké výstavě v Omaze byly jenom okázalosti, které stály pár tisíce a kdyby nebyly bývaly pořádan, zcela jistě byli by si li- de vzpomněli zrovna v tu chvíli a v ten čas na národní a lidumilné účely a ty peníze na ně věnovali. Veliká všesokolská cvičení, jako bylo ono v Coliseu v Chicagu a před dvaceti lety v budově dru- hého pluku milice tautů, to byly jenom okázalosti, na něž americká veřejnost zapomněla, neřkala si, "vidíme, dnes je tomu třídén, ne- bo měsíc, nebo rok, nebo deset let," kdy pořádan byl Český den neb všesokolská cvičení!

Proč jenom my Češi takových zbytečných okázalostí potřebuje- me, proč na ně vyhazujeme peně- ze, které zcela jistě věnovali by- chom na národní účely? Proč ne- měli bychom se obehnatí čínskou zří, proč české noviny měly by- včas chodit pro oznámky k ci- zím firmám, když my sami sobě úplné postane, když nikoho ne- potřebujeme, když dle některých mudrlantů měli bychom úzkostli- vě dbáti, aby o nás Američtí ve- veřejnost nezvěděla a zeptá-li se přece nějaký cizinec, "a mnoho- lí pak je vás ve státě a ve městě," proč mu neřek, "oni jsou tady Če- ši, jest jich tady dost, ale oni s ni- kým nic mít nemí, oni jsou o- behnaní čínskou zří, přes kterou my jim přelétli nedovolení!" A proč měli by se jedinou sejtí lidé z různých táborů, proč my Čeho- vě, jediní v Americe, neměli by- chom konkatí se na sebe stále ja- ko Petrovští, proč neměli bychom žítí stále v kalných vodách, v nichž žarlatánům a trpaslíkům, kteří jinak prániého by nezna- menali, tak dobře se to loví? A- no, proč to všecko potřebujeme, když nám zcela dobře postačí, sejděli se "pekařský tuet" lidí v nějaké "vobci" a nějaké tulu- lu, jim tam krákorá vše, které stakráte byly řečeny — ano proč měl vůbec být ten Český den, když k tomu ta církev nejčirko- vatější nedala svoji sankei?

Ne, Český den na průmyslové výstavě nebrasské neměl žádného mravního významu, nebyl žádnou velikou českou manifestací — pro- ty, kdož pro český život mají asi tolik citu a pochopení jako pro život našich protivníků, nebo lidí na Marsu, jsou-li tam nějakí lidé. Avšak krajané, kteří v tisících přišli do Auditoria, kteří mají če- ské srdce a české vědomí, ti kra- jané, z jejichž očí čisté nadšení plá- lo, ti soudí jinak!

TA NEJVĚTŠÍ OTÁZKA.

Mistogovernér Illinois, Barratt O'Hara, předseda zvláštního vý- boru, který vyšetřuje vztah mezi nízkými mzdami placenými že- nám a společenským zlem, měl v jednom časopise omašském one- hdy blánek, v němž praví: "To, co dnes ohrožuje americké ženy, musí být navždy odstraněno, ne- bo Amerika půjde tu cestou, co šel Řím." Něco podobného před- pověděl také slavný italský děje- pisec Guglielmo Ferrero, největší historik antického Říma, jenž del- ši dobu ve Spojených Státech strávil a sledoval tu mnohou po- dobnost a civilisaci starořímskou, nežli úpadek naděel.

Ano, Amerika musí chrániti své ženy, musí chrániti své děti, a musí chrániti také své muže — musí opět pozdvihnouti človeka nad dollar, nemá-li jiti tu ce- stou, co šel starý Řím, nemá-li se celá zdánlivě nádherná kou- struce shroutiti, poněvadž cí- klady jsou oslabovány, nemá-li ci- vilisace dalekého východu zvítě- ziti někdy nad civilisací západ- ního světa.

Válka rusko-japonská oči světu otevřela a probouzí se Čína, se- svými sty miliony obyvatelů. Krátká zprávička v novinách o- nebdy měla velkou zajímavost. Stálo tam, že koufení opia při-

chází do zvyku v Americe, ba jsou prý nádherně zařízená opiová douputa, kam jenom lidé bohatí přístup mají — a v Číně jest po- praven každý, stat, a něžší opi- um ke koufení bylo by nalezeno.

Ano, Amerika musí chrániti své ženy, neboť přísti pokolení bude takovým, jako jsou nynější že- ny. Byl v tom kus cynismu, když milionářští majitelové depart- mentních krámů v Chicagu svěd- čili před senátním výborem, že mezi dívek začínají u nich od \$3 neb \$4, a většinou shodovali se v tom, že mzda \$8 pro dívku jest zcela postačitelnou — asi tolik, co jejich dcera nebo žena zaplatí za lístek do opery neb jinou fri- volnost. Mnoho-li v obchodech svých vydělávají, žádají z nich nechtěl výboru sdělit, neboť to- prý není vše veřejnosti, což jest- ala takové hledisko, jako měli je- další páni nebo jižní otrokáři. Dnes však, kdy šim dále tím více uznává se zásada "noblesse oblige," totiž že i "pán" má po- vinnosti a zodpovědnosti vůči to- mu, kdo pomáhá mu být pánem, jest to vše veřejnosti. Zjistěte že všichni ti milionáři se shodují v tom, že je to povinností veřej- nosti, ujeti se lidských vraků, mužů i žen, z nichž oni bohatství nadě- lali. Jest to a bude to stále vše- veřejností, chrániti se, chrá- niti celé politické tělo, neboť ono nemůže být zdravé, když někte- ré součástky jsou chorobné a ti, kdož jsou mladší dočkají se, že veřejnost nejenom napřídi míni- mální mzdy, ale také maximální výdělky, a tím do velké míry roz- luštěn bude nejen problem proti- tuce, ale zároveň také chudoby a zločinnosti. Dnes již dějí se kro- ky ve směru tom. Dle zákona v kongresu přijatého, bud provede- den fysický odhad všech železnic v Americe, a během času se při- blídne k tomu, aby nebyly ka- pitalisovány na více než jest jejich skutečný majetek, a aby čítaly přiměřené jízdné a sazby dopra- vy. Veřejnost, celý ten spole- čenský a politický celek, bude se jednou chrániti proti břešenům, která nese nyní, kdy lidské vraky jsou mu uvřzeny na bedra, když jejich životní svěžest, jejich ener- gie, proměněna byla v dollar, z nichž vybudováno nespravedlivé, koruptní soukromé bohatství.

LATINSKÁ AMERIKA.

Minulý týden president Wilson vydal prohlášení, v němž načrtl stanovisko své administrace vůči latinsko-americkým republikám.

Není to žádné ultimatum, ale zároveň p. Wilson uvádomeji horkokrevné naše sousedy, že Spojené Státy mají uznávati, po- kud to v moji jejich bude a mra- vně podporovati jenom takovou vládu, která se opírá skutečně o lid, která šetří ústavních práv li- du a nikoli vládu, jež by se opí- rala o "libovolnou neb nepravi- delnou vojenskou moc." To by si zvláště Huertovi a Diazovi hrdlo- řezové v Mexiku měli bedlivě pře- čísti. Pan Wilson dále praví, že "spravedlivá vláda spočívá vždy- ky na souhlasu ovládaných a že nemůže býtí žádné svobody bez pořádku založeného na zákoně o lid, který je veřejným svědomím a schvále- ní," a pokračuje:

"My hodláme ninití tyto zá- sadu základem vzájemného styku, úety a nápomoci mezi našimi se- sterskými republikami a námi. — My propůjčeme svůj vliv k uplat- nění těchto zásad ve skutečnosti a prakti, věduoce, že nepořádek, o- sobní intriky a vzáporování ústav- ním právům oslabují a v nevě- nost uvádějí vládu a nikoho tak nepokořují, jako lid, který jest tak nešťastným, že jeho pospolitý život a pospolitá záležitost jsou potlačovány a rozrušovány. My nemůžeme mítí žádné sympatie a těmi, kdož snaží se znenamiti se vlády pro své vlastní osobní zá- jmy neb ctižádost. My jsou přá- telé míru, avšak víme, že nemůže býtí žádného trvalého neb stá- leho míru v takových poměrech."

Dále praví p. Wilson, že "Spo- jené Státy nemají něčeho k vyhle- dávání ve Střední a Jižní Ameri- ce, leč trvalé zájmy lidí těch dvou pevnin, bezpečnost vlády obm- ožené pro lid a pro ládnou zvlá- ňí skupinu neb zájem, a vývoj o-

sobních a obchodních vztahů me- zi těmi dvěma pevninami, jež bu- dou ku prospěchu a výhodě obou a nebudou na závalu práv neb svobod toho ani onoho."

V tomto prohlášení jistě upří- mně míněno jest každé slovo, ne- boť Spojené Státy byly by více než spokojeny, kdyby republiky ležící na jih od Rio Grande klid- ně se vyvíjely, kdyby prosperova- ly, kdyby nemusely nad těmi "se- sterskými republikami" vykoná- vati policejní dozor. Není snad ani jediného z našich státníků, jenž jména toho si zasluhuje, kte- rý by odporučoval vtělení do na- šeho obyvatelstva několika milio- nů, neb několika desítek milionů lidí, cizí řeči, cizích idejí, lidí, kteří v oblasti Spojených Států nechtějí býtí občany, neboť to- spo- kojeno, a zakroč-li někdy Spojen- é Státy v Mexiku, bude to z na- prostého donucení.

Než zároveň třeba činiti jest rozdíl mezi zájmy lidu a vlády Spojených Států, mezi naší zahra- niční politikou, a obchodními zá- jmy jednotlivých občanů a ka- pitalistických korporací v zemi této. A tu naskytá se otázka: Do jaké míry americký kapitál jest zod- pověden za ty politické oftesy a převraty ve středu, a jiho-ameri- ckých republikách a v Mexiku?

Nedávno jsme napsali, že v ze- mi posledně zmíněné jest investo- váno přes \$600,000,000 americké- ho kapitálu a z konsularních zpráv vidíme, že skutečně ta část- ka jest hodná "přes." Úhrnně bohatství Mexika se odhaduje na \$2,500,000,000 a konsul Letcher vypočítává, pokud jest v rukou domáček a pokud v rukou cizích z těch \$2,500,000,000, \$1,057,770, 000 vlastněno jest Američany a méně než \$800,000,000 Mexičany, tedy domáčí lidem. Angličané mají v Mexiku investováno \$321, 000,000, Francouzové \$143,000,000 a všichni ostatní národové méně přes \$118,000,000.

Dnes už jest jisto, že americký vlivy usazené Wilson držel a vra- hy a hrdlořezy, že ústavní vláda Maderova mohla se udržeti, kdy- by se jí bylo dostalo mravní pod- pory z Washingtonu a tyto věci budou vděky temným stínem mi- nululé administraci. Bude-li ad- ministrace Wilsonova státi pevně za tím programem načrtnutým v prohlášení presidentově, bude-li mítí na srdci nejlepší zájmy oby- vatelstva sesterských republik, a nikoli zájmy vykořisťovatelů je- jich, třeba že to byli "američtí občané," vykoná mnoho pro vzá- jemné porozumění a vývoj ústav- ní vlády tam, kde až dosud vlast- ně panovala vláda meče.

MUŽI A ŽENY.

Toto jest dopis, který zaslán byl vyšetřovacímu výboru illi- noiského senátu ženou ze spodního světa, která se podepsala začátečními písmenami K. R. L.:

"Dívky neklesnou, poněvadž mají hlad, nebo poněvadž potře- bují šaty. Ony klesnou, poně- vadž jsou pokoušeny žemí a přem- ožením zlem v mužích. Ony na- slouchají krásným a pěkným vě- cem, co muži jim říkají a kles- nou, poněvadž se domnívají, že mohou důvěřovati sobě samým a pokušitelům. Zaměstnavatel — já byla hodným děvčetem a pra- covala jsem v obehodě! Nedo- stávala jsem mnoho peněz, ale na tom nezáleželo. Žila jsem na \$8 týdně a žila bych na tom nyní — ale já setkala se s muži. Oni zdá- li se mne považovati za svoji ko- fici a neustále byl to boj — boj, chtěl býti hodní ke mně, říkali, a bráti mne do divadla a jednati se mnou hezky — dáti mi příleži- tost, abych užila života.

"Já nevěděla, že muži jsou špatní, všichni špatní — když se jim jedná o děvce. Já mysle- la, že jenom ženy jsou špatné. — Já myslela, že dívka pouze potře- buje zůstatí pravdivou sobě. Bůh poluje ženy, které tak smýšlí a jež důvěřují mužům, až jest při- ležlost. Každý den byl to ně- kdo jiný — vídeky usmýval se na mne — vídeky snažil se dáti mi "příležitost" býti šťast- nou. Na ulici mne následovali. — Těm nahla jsem se vyhnutí, ale "přátelům," kteří viseli kolem —! To jest to veliké, vrátké tajem- ství celé věci, co činí dívku špat- nou. Kdyby mne byli jenom ne- chali na pokoji, nechali mne žiti,

jak já si přála, nebyla bych mu- sela vplížiti se do pokoje, kde vůč- výbor snažil se rozlušiti věci a nebyla bych musela seděti v rohu se závojem přes obličej, hanbíc se pohlednutí dobrým ženám do ob- ličeje."

A zde jest jiný zoufalý výkřik ze spodního světa od ženy, která se podepsala začátečními písmen- námi L. M.:

"Vy pátráte po věcech, které u- činily takové ženy jako já. Nízko mzdy! Hlad! Zima! Ty všecky pomohly trochu, ale ony nepřivo- dily to samy. Vy jste všichni po- krytci, kteří se bojí pohlednutí věci ve tvář a zvěděti pravdu. — Neznám žádných dívek, které by- ly by se prodaly za peníze na kou- pení chleba neb šatů, ale znám jich dosti, které zabloudily na ce- stu do pekla, poněvadž rota něče- mu je pronásledovala svými "po- zornostmi." Bůh pomoz mužům a nikoli nám. Nám nic neschází, když začneme. Všecko, co potře- bujeme, jest, abychom byly pone- chány na pokoji. Jest na sta a sta "kids" a sportů, kteří se po- tloukají po State Street a čekají jako vlei na zvané dívky vy- chézejí z krámů. Proč nedonutí- te muže, aby dělali dobrotu! — Všecky mzdy na světě nám nespo- mohou. Udělteje muže dobrými a dívky budou dobrými. Nyni ne- mají příležitosti a nikdy nebudou mítí, pokud zákon smže se jed- nou a plivá na druhého."

Zde vidíme ponuré údoly života, které žádný zákon nerozjasní, vidíme tu utrpení, kterému sotva člověk může organizovaná spole- čnost lidská skrze své zákonité authority. Zde jedině výchova po- může, výchova hochů i dívek. Ho- chům měla by býti vštěpována ú- eta k ženám, mělo by býti hledě- no, aby žili dobré knihy, aby do- vedli státi v slovu, aby lehkomy- šlně nezapřádali poměry, jež k dobrému vstati nemohou. A mat- ky měly by jednati vůči dorůsta- jícím dečrám tak, aby získaly si jejich úplnou důvěru, měly by vě- dětí, jakou společnost vyhledáva- jí a kam chodí. A společenské ostracismus, společenské opovrže- ní mělo by stihnouti zrovna tak — ba ještě více — toho, kdo dívku k poklesku přivedl, jako dívka, jež klesla.

Hledatelé pravdy. "Zrovna ja- ko lidská mysl pátrá po pravdě," píše p. Pavlína Kopička z Ply- mouth, Ia., "tak i člověk, je-li v nebezpečí, zkouší vše, co se mu naskytne, aby jen vyváznu a to zvláště platí o nemocí. Před ně- jakou dobou jsem onemocněla. — Byla jsem v takovém stavu, že lé- kaři zoufali o můj život a pravili, že operace je rozhodně nutná. — Právě tehdy přišel jeden pověděl mi, jak on fekl, o obdivuhodném léku. Bylo to vaše Hoboko. Ni- ký před tím jsem o něm neslyše- la, ale rozhodla jsem se zkusiti ho. Zdálo se, že lék v mém pří- padu má skutečně záračnou sílu. V krátké době nabyla jsem opět svého zdraví a to bez obdivné o- perace. Kdokoli potřebuje lékař- ské pomoci, měl by užití Hoboko a přesvědčiti se o jeho obdivuhodné síle."

Tak naše dobrá přítelkyně způ- sobem nanejšť zajímavým sdělu- je svoji zkušenost a Dra Petra Hobokem, starým dobou zkouše- ným lékem a jak jí zdraví navrá- tí. Tento lék dodává se lidem přímo od majitelů, Dr. Peter Fa- hrney & Sons Co., 19-25 So. Hoynes Ave., Chicago, Ill. Nelze ho koupiti v lékárnách. Adv.

PŘÍMORSKÝ TEXAS.

Mám v prodeji tisíce akrů krás- ných zařízených a vzdělaných fa- rem, lesů a surových prerijských pozemků ve středním a přímoř- ském Texasu za mírné ceny a na lehké splátky. Píšte si o český pozemkový popis Texasu a o se- znám a ceny pozemku, které pošlu zdarma na požádání. Píšte na: JOS. DĚDEK, Rosenberg, Tex. (Advertisement)

Krásné čtení zdarma!

Všude o ubohostv čtala a sedly hoed! Lidové knihkupectví a zasílacích st- vod

SLAVIA
400 E. 76. St. NEW YORK
Jednatel pro české mzdy příjmem.
MÁTELI NĚCO NA PRODEJ, send- se prodáte, dáte-li si oznamka do listu- esaba.